

CÒN THƯƠNG RAU ĐẰNG MỘC SAU HÈ

Bắc Sơn

Ballade

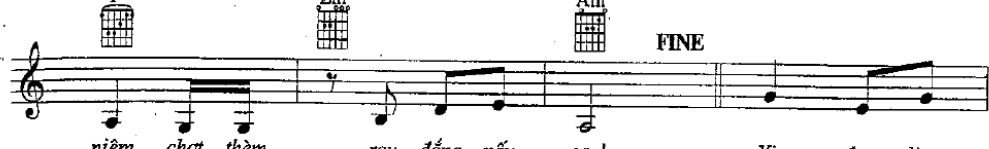
Nắng hạ đi, mây trời lang
 thang cho hạ buồn coi khói đốt đồng để ngậm ngùi chim nhớ lá
 rờn. Ai biết mẹ buồn vui khi mẹ kêu câu tới
 gần biếu cậu ngồi, mẹ nhớ tóc sâu, hai chị em tóc bạc như
 nhau. Đôi mắt cậu buồn hiu, phiêu lưu rong chơi những
 Xin sống lại tình yêu đơn sơ, rong chơi những
 ngày đầu chưa ba vá miêng vùa, đường mòn xưa
 ngày đầu chưa ba vá miêng vùa, đường mòn xưa

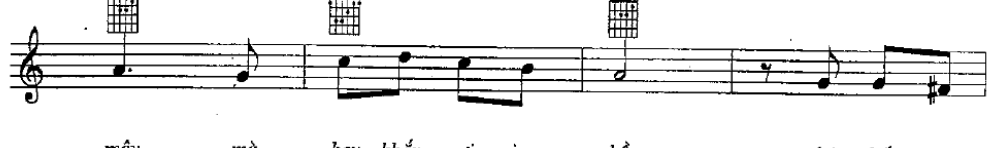
 dong nắng dầm mưa. Ai cách xa cội nguồn, ngồi một mình
 dong nắng dầm mưa. Xin nắng hạ thôi buồn, để mình ngồi

 nhớ lũy tre xanh, dạo quanh khung trời kỷ
 nhớ lũy tre xanh, dạo quanh khung trời kỷ

 niềm, chợt thêm rau đắng nấu canh. Xin được làm
 niềm, chợt thêm rau đắng nấu canh.

 mây mà bay khắp nơi giang hồ, ghé chốn quê

 hương xa rời từ cất bước ly hương. Xin được làm

 gió dật đưa đưa điệu ca dao, chái bếp hiên

 sau cũng ngọt ngào một lời cho nhau.